

عنوان مقاله:

اعتبار حقوقی شرط گزینش دادگاه در قراردادهای الکترونیکی

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی و بودجه، دوره 16، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ابراهیم نوشادی - دانشگاه پیام نور

علیرضا حجت زاده - دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

فقدان یک نظام حقوقی متحدالشکل صلاحیتی درباره موضوعات تجاری و مدنی در سطح بین المللی و ماهیت جهانی فضای مجازی سبب شده است که آثار اعمال حقوقی فضای مجازی، از مرزهای یک کشور فراتر رود و دادگاه های متعددی با توسل به عوامل ارتباطی مختلف، بر آن عمل حقوقی، اعمال صلاحیت کند. برای جلوگیری از صلاحیت های ناخواسته، متصدیان تجارت به تعیین دادگاه صالح در قراردادهای الکترونیکی می پردازند. آیا این عمل واجد اعتبار حقوقی است؛ آیا اشخاص می توانند اراده خود در خصوص تعیین دادگاه صالح را به طور الکترونیکی بیان کنند؟ رویکرد قانونگذاری و رویه قضایی، بیانگر این است که اصول برابری کاربردی، بیطرفی فنی و آزادی طرفین در انتخاب شکل قرارداد، مبین اعتبار حقوقی بیان اراده بدین شکل است. به گونه ای که اعتباری همانند بیان اراده به نحو کتبی دارد، اما اعتبار آن به لحاظ ماهوی باید بر اساس اصول وفای به عهد، لزوم رعایت عدالت قضایی و اصل صلاحیت حمایتی بررسی شود. بنابراین، ارزیابی حقوقی آن به لحاظ شکلی، با رویکردی حکمی و اعتبار ماهوی با رویکردی موضوعی ممکن است.

کلمات کلیدی:

,Forum Selection Clause, Electronic Contract, Competent Court, Cyberspace, Law Governor

شرط گزینش دادگاه، قرارداد الکترونیکی، دادگاه صالح، فضای مجازی، قانون حاکم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210021>

